

בסידרה של פגישות

בין שימרון פרס

וראשי המכד"ל,

הגיעו הצדדים להסכם

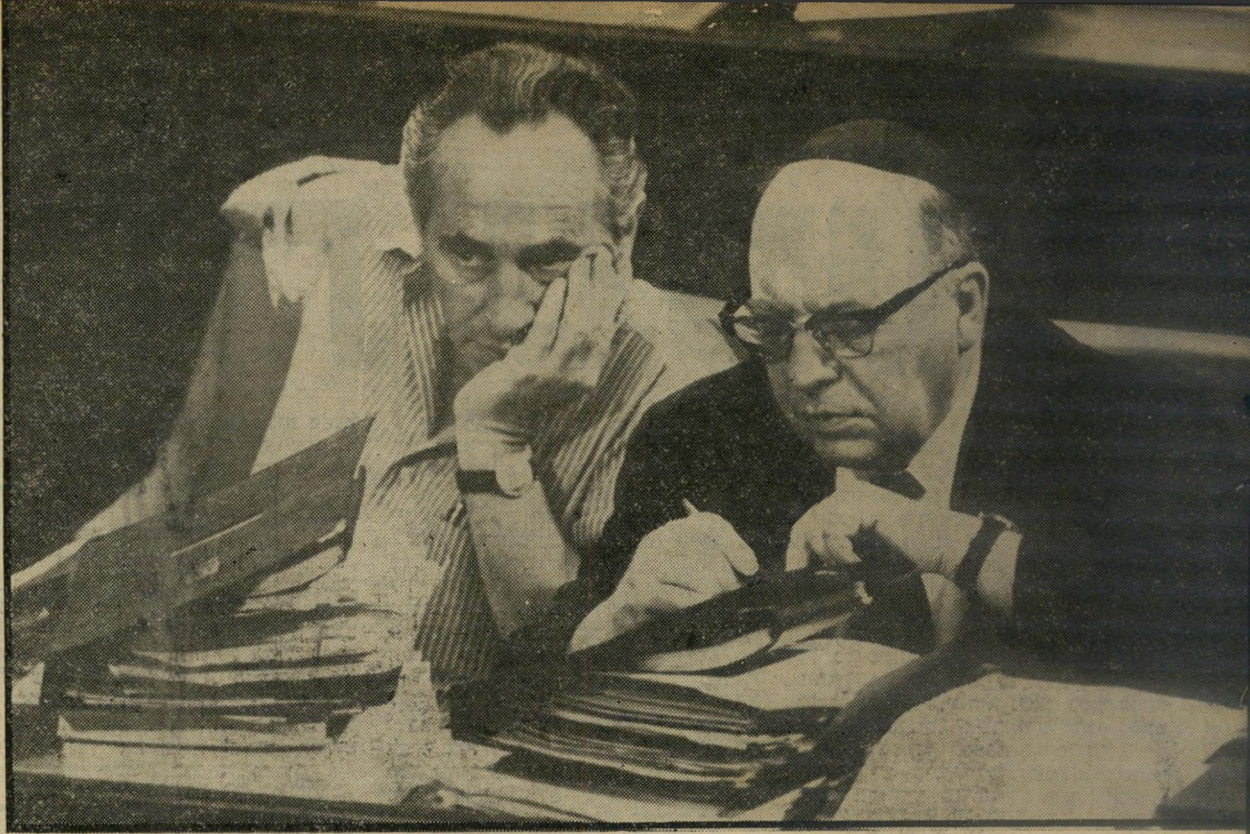
בדבר הקדמת

הבחירות

והפלת מאשלת בגין

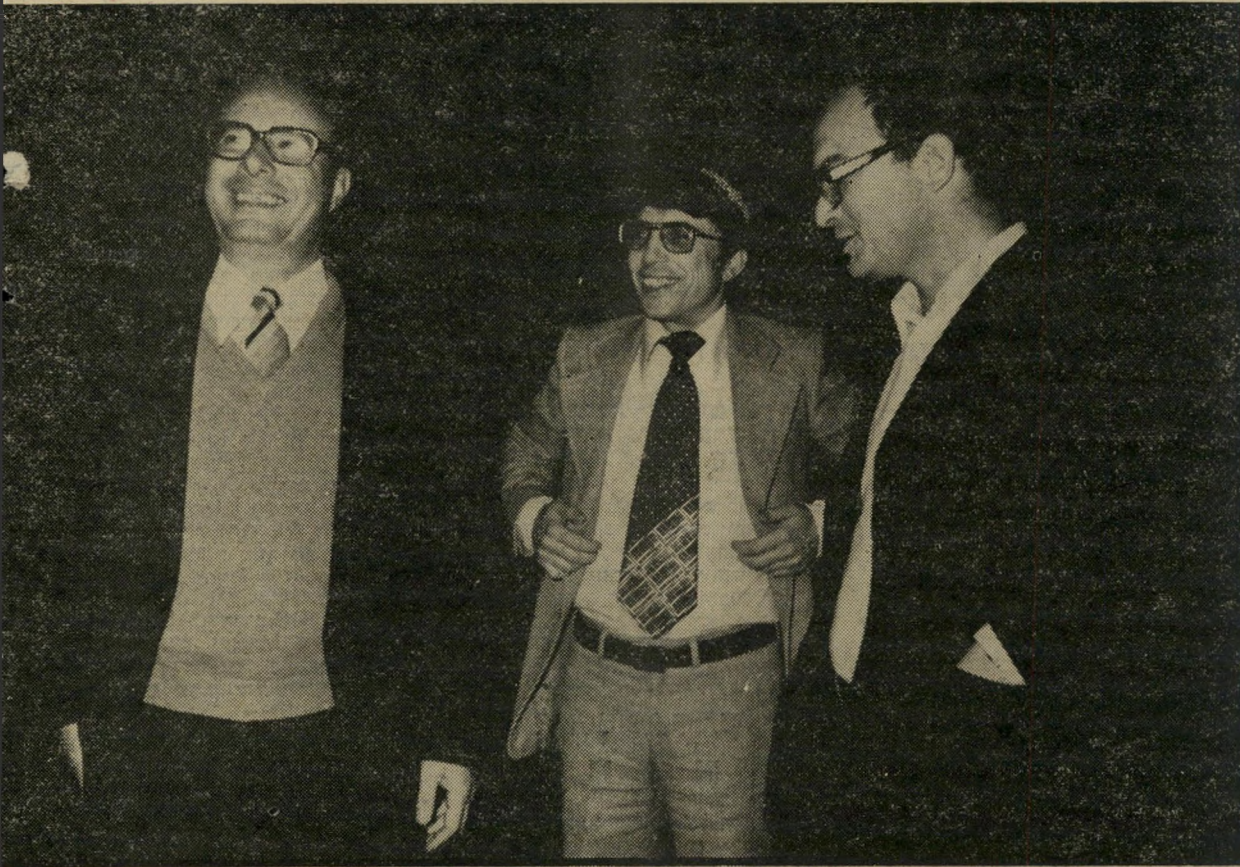
של בעל גוסס לפילגש של מאהב עם תיקוה.

אולם הצעירים אינם הסיעה היחידה במכד"ל. היה צריך לגייס את תמיכת שתי הסיעות הנוספות לתמיכה בעסקה. ביחס לסיעתם של אהרון אברחצירא ודויד גלס לא היתה להמר בעיה. אברחצירא היה זה שעורד אותו ללכת לפגיי שה עם שימרון פרס, אחרי שורה של מגעים מוקדמים שלו עצמו עם פרס ועם שחל. "לגבינו זה גמור", הודיע אברחצירא. "אנחנו מוכנים ללכת איתם מיד." הנעלם הגדול היה מנהיג המכד"ל ומי

הכריממשה בורג וראשיאופוויציה פרס
חידוש הברית הקדושה

ההסכם הסודי

ח"כ"מערך שריה, שר אברחצירא וח"כ מפד"ל גלס
הרבנות הובילה לקואליציה

ככמטה הקמפ שלף השר אהרון אברחצירא את מפתחות החדר 353 מכיסו. "הכנתי כעוד מועד חדר, אפשר לעבור לשם", הוא אמר. משתתפי הפגיי שה המבוהלים לא שמו לב לסתירה שב-מצב. מצד אחד לא יכול היה אברחצירא לדעת שהטלוויזיה תגלה את דבר הפגיי שה בבית מיפלגת העבודה, ברחוב היר-קון 110 בתל-אביב. הוא היה הראשון שהיה צריך להיות מעוניין לשמור זאת בסוד. מצד שני, אם לא ידע על הדליפה, לשם מה הכין מבעוד מועד חדר ישיבות בבית-מלון דן. הסמוך למישרדי מיפלגת העבודה.

כאשר הגיעו חברי הכנסת שימרון פרס, משה שחל ויהודה חשאי ממיפלגת העבודה, והשר אברחצירא עם חברי הכנסת יהודה בן-מאיר ודויד גלס לקומה השלי-שית במלון דן, המתין להם שם צוות טל-וויזיה. עתה הבינו אנשי המערך מדוע הכין אברחצירא חדר במלון. למרות ש-חברי המכד"ל לחצו על שמירת הסודיות, כאשר נקבעה הפגישה, הם היו אלה ש-היו מעוניינים להדליף את דבר קיומה לאמצעי התקשורת. היה מי שסיפר ל-טלוויזיה שהפגישה תתקיים בבית מיפ-לגת העבודה והיה מי שאף דאג לעדכן את צוות הטלוויזיה ביחס למיקום האל-טרנסיבי שלה.

השיעור על מגעים בין המערך למפ-ד"ל בעניין הקדמת הבחירות נפוצים מזה כמה שבועות. עד שנתפסו "על חם" לא טרחו כלל אנשי המכד"ל להכחיש אותן כאונוי ראש-הממשלה מנחם בגין. לאחר שפרשת מלון דן התפוצצה, מיהר כל אחד משלושת שרי המכד"ל לטלפן לבגין ולהשמיע בפניו הצהרת-אמונים "הבטחה": "אין לנו מגעים עם המערך בדבר הקדמת הבחירות." בגין, הנמצא עתה במצבירוח של ייאוש, נתלה בהצי-הרת אלה כטובע הנאחו בקש. הוא קי-בל איתן כלשונן.

עד

הסוף

אולם האמת היא, כמובן, אחרת. את המגעים עם מיפלגת העבודה החלו דווקא צעירי המכד"ל. הפגישה הראשונה היתה בין שימרון פרס לשר-התינוך ובלון המר. בביתו של פרס כ-נוה"אביבים. הפגישה ארכה יותר משע-תים, בתקופה שבה החל משבר המורים.

שעומד בראש הסיעה הגדולה בה, הד"ר יוסף בורג. לכל היה ברור כי בורג מעוני-ין, יותר מכל האחרים, בהקדמת הבחי-רות. בורג חושש למעמדו בתוך המפ-ד"ל. הוא ירא גם מתוצאות הבחירות הפנימיות הצפויות במיפלגה זו. בורג בן-ה-71 פוחד, שאם הבחירות הבאות תי-ערכנה כאשר הוא יהיה בן 73, הוא אמנם יכנס לכנסת, ואולי אף בראש בממשלה, המכד"ל, אך הצעירים וקבוצת אברחצירא לא יניחו לו לכהן כשר בממשלה. גם אם המכד"ל תשתתף בקואליציה.

בילבד שהן תוקדמנה. באותה שיחה נק-בע כי השניים לא ייפגשו עוד בפגישות אישיות, וכי את המר ייצג מעתה ידו, ח"כ יהודה בן-מאיר.

הבחירה היתה נכונה. בן-מאיר היה זה שהצהיר לפני כשנתיים, שהרבה יר-תור מכובד "להיות רעיה של הליכוד מאשר פילגש של המערך". עתה, כאשר תנועת-התחייה מאיימת על המפ-ד"ל והממשלה הגיעה אל עברי פי פחת, בן-מאיר הוא הראשון התומך בחידוש המצב — הפיכת המכד"ל מרעיה חוקית

המר רצה להבטיח את מירב התוצאות מפרישתו הצפויה מהממשלה בגלל פרי-שת המורים. הסביר המר באותה תקו-פה: "מאבק המורים עומד להיות ממו-שך. הורביץ לא יוותר להם בלירה אחת, והם ילכו עד הסוף. אני חייב להתייצב לימינם. ההתדרדרות תהיה מהירה ותיביא לבסוף להתפטרותי."

המר רצה להביא לכך, שהסיבה כ-ב-יכול להקדמת הבחירות תהיה פרישתו מהממשלה. לשימרון פרס לא איכפת כלל מה תהיה הסיבה להקדמת הבחירות, ו-